ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം

V.

സന്ദീപ് ഓം പ്രകാശ് ഗുപ്ത

(2022 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2291)

2022 ഡിസംബർ 15

[ജസ്റ്റിസ് എസ് അബ്ദുൾ നാസർ, ജസ്റ്റിസ് ബി പർദിവാല]

ഗുജറാത്ത് ഭീകരവാദ, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമം, 2015: വകുപ്പ് 2(1)(സി) - 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, ഐപിസി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന് കുറ്റാരോപിതനെതിരെ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, 2015 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു എഫ്ഐആർ നിയമപരമായി നിലനിർത്താനോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനോ കഴിയുമോ - വിധിച്ചു: 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ അത് നിലവിലുള്ള നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമാകണം, സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായി ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ നടത്തുന്നതും മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതുമായ കോഗ്നിസബിൾ കുറ്റമാകണം അത്, അതിന്റെ ഭാഗമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേകിൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഒരു യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം - കുറ്റാരോപിതനെ ആദ്യമായി പ്രത്യേക കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്, 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 01.12.2019 ന് ശേഷം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയോ ഒഴിവാക്കലോ ഉണ്ടായിരിക്കണം- അതായത്, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കാണണമെങ്കിൽ, നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കണം- പത്ത് വർഷത്തെ കാലയളവിൽ മൂന്ന് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങളെങ്കിലും സമർപ്പിച്ചതായി കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല - 01.12.2019 ന് മുമ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനം പ്രസ്തുത 2015 ലെ നിയമ പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് ഇത് ഒരിടത്തും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നില്ല - 01.12.2019 ന് മുമ്പ് ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തെ 2015 ലെ നിയമം ഒരു കുറ്റകൃത്യമാക്കി മാറ്റുന്നില്ല - നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം അതിനകം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നത് തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും/അല്ലെങ്കിൽ 2015 ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു നടപടിയെടുക്കുന്നതിനുമുള്ള

ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നായി പരിഗണിക്കുന്നു – വ്യക്തി നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുകയും പ്രസ്തുത നിയമത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിനു ശേഷം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം വ്യക്തിയെ പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം കുറ്റത്തിന് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ് – പ്രസ്തുത നിയമത്തിനുശേഷം ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് നിർത്തിയാൽ, പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് അയാൾ ഒഴിവാകും – അയാൾ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നാൽ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനു ശേഷം കോടതി പരിഗണിച്ച രണ്ട് പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് വരെ സ്റ്റേറ്റ് കാത്തിരിക്കണമെന്ന് പറയാനാവില്ല – സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം

അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1. 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ വിശകലനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, അത് നിലവിലുള്ള നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമാകണം എന്നാണ്, സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായി ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ നടത്തുന്നതും മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതുമായ കോഗ്നിസബിൾ കുറ്റമാകണം അത്, അതിന്റെ ഭാഗമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം [ഖണ്ഡിക 24][782-D-E]

2. ജാമ്യമില്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ജാമ്യം നൽകുന്നതിൽ സാധാരണയായി കോടതി പരിഗണിക്കുന്ന പരിഗണനകൾ ഇവയാണ്: (1) കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും; (2) തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവം; (3) കുറ്റാരോപിതന് സവിശേഷമായിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ; (4) വിചാരണയിൽ കുറ്റാരോപിതന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പാക്കാനാകില്ലാ എന്നതിനുള്ള ന്യായമായ സാധ്യത; (5) സാക്ഷികൾ സ്വാധീനിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനുള്ള ന്യായമായ കരുതൽ; (6) പൊതുജനങ്ങളുടെയോ സ്റ്റേറ്റിന്റെയോ വിശാലമായ താൽപ്പര്യം, കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രസക്തമായേക്കാവുന്ന മറ്റ് സമാന ഘടകങ്ങൾ. എന്നിരുന്നാലും, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4)-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികൾ കൂടി മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശാലമായ തത്വങ്ങൾക്ക് പുറമേ ജാമ്യാപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കണക്കിലെടുക്കണം. [ഖണ്ഡിക 26 ഉം 27 ഉം [782-H; 783-A-C]]

3. ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിന് ഹൈക്കോടതിക്കോ സെഷൻസ് കോടതിക്കോ ഉള്ള അധികാരം കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 439 പ്രകാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികൾക്ക് മാത്രമല്ല, 2015 ലെ

നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20(4) പ്രകാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികൾക്കും വിധേയമാണെന്ന് ഉപവകുപ്പിലെ അലംഘനീയ (നോൺ ഒബ്സ്റ്റന്റെ) ഖണ്ഡം വായിച്ചാൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് അവസരം നൽകുക എന്നതിനു പുറമേ, ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട മറ്റ് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിൽ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും ജാമ്യത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും ചെയ്യാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ന്യായമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം. വ്യവസ്ഥകൾ സഞ്ചിതമാണ്, പരസ്പരം ബദലുകളായി പ്രയോഗിക്കാവുന്നവ അല്ല. പ്രതി കുറ്റക്കാരനാകാനിടയില്ലെന്ന ബോധ്യം ന്യായമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം. 'ന്യായമായ കാരണങ്ങൾ' എന്ന പ്രയോഗം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉള്ള കാരണങ്ങളേക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിൽ ഉള്ളതാണ്. ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിൽ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഗണ്യമായ സാധ്യതയുള്ള കാരണങ്ങളെ ഇത് പരിഗണിക്കുന്നു. കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാകാനിടയില്ലെന്ന തരത്തിൽ വ്യവസ്ഥകളിൽ പറയുന്ന ന്യായമായ വിശ്വാസം രൂപീകരിക്കുന്നതിന്, പര്യാപ്തമായ വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ, 2015 ലെ നിയമപ്രകാരം ജാമ്യം നൽകുന്നതിന് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമാണ്. [ഖണ്ഡിക 28][783-F-H; 784A-B]

4. കുറ്റാരോപിതനെ ആദ്യമായി പ്രത്യേക കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയോ ഒഴിവാക്കലോ 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 01.12.2019 ന് ശേഷം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കോടതിക്കുള്ളത്. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ കേസിൽ* വിധിച്ചതിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണിത്. എംസിഒസിഎ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയെ, 1999 ലെ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി കാണുമെന്ന് അതിലെ 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചനമോ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്ന പദമോ അതിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയോ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നില്ലായെന്നും, 1999 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയ 24.02.1999 മുമ്പ് നടന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യവുമായും അതിലെ ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് ബന്ധമില്ലായെന്നും *ജെയ്സിംഗിന്റെ കേസിൽ* ബോംബെയിലെ ജുഡീഷ്യൽ ഹൈക്കോടതി എടുത്ത വീക്ഷണത്തോട് ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചന ഖണ്ഡമായ 2(1)(ഡി)-യിൽ 'തൊട്ടുമുമ്പത്തെ പത്തുവർഷ കാലയളവ്' എന്ന പ്രയോഗം പരാമർശിക്കുന്നതിലൂടെ, 1999-ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ 1999-ലെ നിയമപ്രകാരം അത് കണക്കിലെടുക്കുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ

ശ്രമിക്കുന്നു. 2015-ലെ നിയമത്തിനും ഇതേ തത്വം ബാധകമാകും. [ഖണ്ഡിക 48 ഉം 49 ഉം][798-H; 799 A-C]

5. എംസിഒസിഎ ചുമത്തിയതിന് ശേഷം ഒരാൾ നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവർത്തനവും നടത്താത്ത സാഹചര്യമാണ് *ശിവ അഥവാ ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* കേസിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തത്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രസ്തുത നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് അയാൾ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആ വ്യക്തി നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുകയും ആ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതിന് ശേഷം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, പ്രസ്തു നിയമപ്രകാരം ആ വ്യക്തിയെ ആ കുറ്റകൃത്യത്തിന് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയും. പ്രസ്തുത നിയമം നിലവിൽ വന്നതിന് ശേഷം ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് നിർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് അയാൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, അയാൾ നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനം തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം കോടതി പരിഗണിച്ച രണ്ട് പ്രവൃത്തികൾ അയാൾ ചെയ്യുന്നത് വരെ സ്റ്റേറ്റ് കാത്തിരിക്കണമെന്ന് പറയാനാവില്ല. 2015 ലെ നിയമത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതേ തത്വം ബാധകമാകും. [ഖണ്ഡിക 51][801-A-D]

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനവാനെ (2015) 14 എസ് സിസി272.: [2015] 9 എസ്സിആർ 211; *പ്രഫുല്ല ഉദ്ധവ് ഷെൻഡെ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* 2008 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 1848 : (2009) 2 എഐആർ ബോം ആർ 1; *ജെയ്സിംഗ് അഷ്ർഫിലാൽ യാദവ് ആൻഡ് അദേർസ് V. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് അനദർ* 2003 എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1506; *ഭരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* 2003 എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1061; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ഭാരത് ശാന്തി ലാൽ ഷാ ആൻഡ് അദേർസ്* (2008) 13 എസ്സിസി 5 : [2008] 12 എസ്സിആർ 1083; *അൽതാഫ് ഇസ്മായിൽ ഷെയ്ഖ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* 2005 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 420 : 2005 ക്രി എൽ ജെ 3584 : (2006) 1 സിസിആർ 391; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് ആദേർസ് v. ലളിത് സോമദത്ത നാഗ്പാൽ ആൻഡ് അനദർ* (2007) 4 എസ്സിസി 171 : [2007] 2 എസ്സിആർ 473; *തോലാരം റെലുമൽ ആൻഡ് അനദർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബോംബെ* എഐആർ 1954 എസ്സി 496 : [1955] എസ്സിആർ 158 - ആശ്രയിച്ചു.

രഞ്ജിത് സിംഗ് ബ്രഹ്മജീത് സിംഗ് ശർമ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് അനദർ (2005) 5 എസ്സിസി 294 : [2005] 3 എസ്സിആർ 345; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ജാർഖണ്ഡ് ആൻഡ് അദേർസ് v.*

അംബേ സിമന്റ്സ് ആൻഡ് അനദർ (2005) 1 എസ്സിസി 368 : [2004] 6 സപ്ലി. എസ്സിആർ 125 - പരാമർശിച്ചു

കേസ് ലോ റഫറൻസുകൾ

[2015] 9 എസ്സിആർ 211- ഖണ്ഡിക 7- ആശ്രയിച്ചു

[2005] 3 എസ്സിആർ 345 -ഖണ്ഡിക 29- പരാമർശിച്ചു

[2008] 12 എസ്സിആർ 1083- ഖണ്ഡിക 35- ആശ്രയിച്ചു

[2007] 2 എസ്സിആർ 473- ഖണ്ഡിക 45 - ആശ്രയിച്ചു

[1955] എസ്സിആർ 158 - ഖണ്ഡിക 47- ആശ്രയിച്ചു

[2004] 6 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 125- ഖണ്ഡിക 47- പരാമർശിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2022 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2291.

2021 ലെ ആർ/ക്രിമിനൽ മിസെലേനിയസ് അപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 3819 ൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ 06.05.2021 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും,

തുഷാർ മേത്ത, എസ്.ജി, കനു അഗർവാൾ, ദീപൻവിത പ്രിയങ്ക എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കായി ഹാജരായി.

മോഹിത് ഡി. റാം, കിഷൻ എച്ച്. ദഹിയ, മോനിഷ ഹണ്ട, രജുൽ ശ്രീവാസ്തവ്, അനുഭവ് ശർമ്മ എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി പർദിവാല**

1. അനുമതി നൽകി.

2. 2021 ലെ ആർ/ക്രിമിനൽ മിസെലേനിയസ് അപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 3819 ൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെതിരെ ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനമാണ് ഈ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. സൂറത്ത് ജില്ലയിലെ സൂറത്ത് നഗരത്തിലുള്ള ഡിസിബി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ, ഗുജറാത്ത് ഭീകരവാദ-സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമത്തിലെ 3 (1))(i), (ii), 3(2), 3(4) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് 2020 ലെ സി.ആർ. നമ്പർ 11210015200100 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതന് ജാമ്യം നൽകുന്നതായിരുന്ന അപവദിത ഉത്തരവ്.

3. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വരുന്ന ചോദ്യം ഇതാണ്: 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(1)(സി) നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടരൽ' എന്ന വ്യവസ്ഥ പാലിക്കുന്നതിന്, 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 01.12.2019 ന് ശേഷം, ഒരു സംഘത്തിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗത്തിനെതിരെ പ്രത്യേക എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമാണോ? മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ: 2015 ലെ നിയമം (പ്രത്യേക നിയമം) പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, ഐപിസി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന് കുറ്റാരോപിതനെതിരെ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, 2015 ലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഒരു എഫ്ഐആർ നിയമപരമായി നിലനിർത്താനോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനോ കഴിയുമോ?

4. കുറ്റാരോപിതനെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അവസാന കുറ്റകൃത്യം 2019-ലാണെന്നും പ്രസ്തുത എഫ്ഐആറിനെക്കുറിച്ചുള്ള കുറ്റപത്രം 21.01.2019-ൽ, അതായത് 2015-ലെ നിയമം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സമർപ്പിച്ചതാണെന്നും നിസ്സംശയം പറയാം എന്നുള്ള സാഹചര്യത്തിലാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചോദ്യം പ്രത്യേകിച്ചും പ്രസക്തമാകുന്നത്. കൂടാതെ, 2015-ലെ നിയമം 01.12.2019 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ല.

വസ്തുതാ സാഹചര്യം

5. എതിർകക്ഷിക്കെതിരെയും മറ്റ് പതിമൂന്ന് കൂട്ടുപ്രതികൾക്കെതിരെയും 2015-ലെ നിയമത്തിലെ 3(1)(i) ഉം (ii)ഉം, 3(2),3(4) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യത്തിന് 27.11.2020-ൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അതേ ദിവസത്തിൽ, അതായത് 27.11.2020 ന് എതിർകക്ഷി-പ്രതി അറസ്റ്റിലായി. 2020 ലെ ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് അപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 6483 ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് സൂറത്തിലെ സെഷൻസ് കോടതിയിൽ പ്രതി ജാമ്യത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചു. 21.01.2021 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സൂറത്തിലെ സെഷൻസ് കോടതി ജാമ്യാപേക്ഷ നിരസിച്ചു.

6. തുടർന്ന് 2021 ലെ മിസലേനിയസ് ക്രിമിനൽ അപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 3819 വഴി എതിർ കക്ഷി- കുറ്റാരോപിതൻ ഹൈക്കോടതിയിൽ ജാമ്യാപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. ഹൈക്കോടതി ജാമ്യാപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ചില നിബന്ധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയമായി കുറ്റാരോപിതനെ ജാമ്യത്തിൽ വിടാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.

7. (2015) 14 എസ്സിസി 272 ആയി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* കേസിൽ ഈ കോടതി പറഞ്ഞ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതന് ജാമ്യം

അനുവദിച്ചത്. 2015 ലെ നിയമം ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്ത് 01.12.2019 മുതലാണ് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നത് എന്നതും 01.12.2019 ന് ശേഷം എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഒരു സാരമായ കുറ്റകൃത്യത്തിനും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതുമായ വസ്തുത ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു.

8. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമപ്രകാരം (ഐപിസി) വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അഞ്ച് എഫ്ഐആറുകൾ, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുന്നതിനായി കുറ്റാരോപിതന്റെ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടരൽ' കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു.

9. ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത ഉത്തരവിൽ നടത്തിയ പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്:

> *"6. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്ത് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ഭീകരവാദ പ്രവർത്തനങ്ങളും തടയുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമായി നിയമസഭ "ഗുജറാത്ത് ഭീകരവാദ -സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ, നിയമം, 2015" വിജ്ഞാപനം വഴി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ നിയമം 01.12.2019 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. "തുടരുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം", "സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റ്" എന്നിവയെ നിർവചിക്കുന്ന 2(സി), (എഫ്) വകുപ്പുകൾ താഴെ പറയുന്നതു പോലെയാണ്:*
>
> *(സി) "തുടരുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം" എന്നാൽ നിലവിൽ നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമാണ്, ഇത് മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യമായിരിക്കണം, ഒരു സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗം എന്ന നിലയിലോ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ നടത്തിയ അത്തരം കൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ തൊട്ടു മുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യുകയും ആ കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് കേസെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം;*
>
> *(എഫ്) "സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റ്" എന്നാൽ, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ സംഘം എന്ന നിലയിൽ, ഒറ്റയ്ക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരുമിച്ചോ പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ടോ അതിലധികമോ പേരുടെ ഗ്രൂപ്പ് എന്നാണ് അർത്ഥം.*

ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റ് നടത്തുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തങ്ങളുടെ തുടരൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തൊട്ടു മുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകണമെന്നും കോടതി അത്തരം കേസ് പരിഗണനയ്ക്ക് എടുത്തിട്ടുണ്ടാകണമെന്നും മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ സംയുക്ത വായനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

7. 1999 ലെ മഹാരാഷ്ട്ര സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമത്തിൽ "തുടരുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം" എന്നതിനെ നിർവചിക്കുന്ന വകുപ്പ് 2(ഡി)-യിൽ ഉള്ള, ഗുജറാത്ത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(സി)-ക്ക് സമാനമായ വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ശിവാജി രാമാജി സോനാവലെ (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

> *"9. 2001 ലെ 37, 2001 ലെ 38 എന്നീ ക്രൈം നമ്പറുകൾക്കായി എതിർ കക്ഷികളെ പ്രത്യേകം വിചാരണ ചെയ്യ എന്നതും 2008 ജനുവരി 18-ന് ശിവയുടെ കേസിലും 2006 ഫെബ്രുവരി 28-ന് മെഹ്മൂദ് ഖാൻ പത്താന്റെ കേസിലും കുറ്റവിമുക്തി നൽകി എന്നതുമാണ് ഈ കേസിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത. പ്രസ്തുത കുറ്റപത്രത്തിൽ, പ്രതികൾക്കെതിരെ ഐപിസി, ആയുധ നിയമം എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം കുറ്റപത്രങ്ങൾ പ്രതികൾക്കെതിരേ വെവ്വേറെയായി സമർപ്പിച്ചു. ഇതിൽ വിചാരണ കോടതി അവരെ ശിക്ഷിച്ചു, മുമ്പ് വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ റദ്ദാക്കി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, 2001 ലെ 37, 38 എന്നീ ക്രൈം നമ്പറുകളിൽ ഐപിസി, ആയുധ നിയമം എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച ഹൈക്കോടതി, ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25-നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 4 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് വിചാരണ കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനു ശേഷം, 2002 ലെ എംസിഒസിഎ ക്രൈം നമ്പറുകളായ 1, 2 എന്നിവയിൽ പ്രസക്തമായി അവശേഷിക്കുന്നത് എംഒസിഎ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പുള്ള 10 വർഷത്തിനിടെ എതിർ കക്ഷികൾക്കെതിരേ കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നതും യോഗ്യതയുള്ള കോടതി അത് പരിഗണിച്ചുവെന്നതും മാത്രമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയോ കോടതി കേസ് എടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് എംസിഒസിഎയുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമായി കണക്കാക്കുന്നില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചു. കാരണം, മുൻ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലെ*

പ്രതികളുടെ പങ്കാളിത്തം എന്നത് എന്നത് നിയമത്തിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥ മാത്രമാണ്, പക്ഷേ ഇത് എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ശിക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ പാലിക്കേണ്ടതായ ഒരേയൊരു വ്യവസ്ഥയല്ല. പ്രതികൾ "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നു" എന്നു പറയത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം എന്നത് അതിനോട് തുല്യമായതോ അല്ലെങ്കിൽ, അതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതോ ആയ വ്യവസ്ഥയാണ്. നിലവിലെ കേസിലെ പോലെ, വ്യവസ്ഥ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തിടത്തോളം, എംസിഒസിഎ യുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം പ്രതികളുടെ കുറ്റം സ്ഥിരീകരിക്കാനാകില്ല. ആ ന്യായവാദത്തിൽ ഒരു ബലഹീനതയും ഇല്ലെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം.

10. പ്രതികൾക്കെതിരെ മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത മാത്രമായി പര്യാപ്തമായതല്ല. ഹൈക്കോടതി ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, എംസിഒസിഎ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നടത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ പ്രതികൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക, കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുക, യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുക്കുക എന്നിവ എംസിഒസിഎ യുടെ വകുപ്പ് 3 നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നാണ്. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരലാണ് രണ്ടാമത്തെയും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ആവശ്യകത. എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം പ്രതി ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ, മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങളുടെയും യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി പറയാൻ കഴിയൂ.

11. നിലവിലുള്ള കേസിൽ, പ്രതികൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിനുശേഷം അവർക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 2001 ലെ 37, 38 എന്നീ ക്രൈം നമ്പറുകളിൽ പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയത്, അവർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ അവർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2002 ലെ 1, 2 ക്രൈം നമ്പറുകളിൽ പോലും ആയുധ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി എന്നതു മാത്രമല്ല, ആ കുറ്റവിമുക്തരാക്കലിനെതിരെ സംസ്ഥാനം ഒരു അപ്പീലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കണം. എംസിഒസിഎ പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം

പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ രണ്ടാമത്തെ ഘടകം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മുൻകാല കുറ്റപത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം എംസിഒസിഎയുടെ വകുപ്പ് 3 നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചത് ശരിയാണ്. എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം പ്രതികൾ നേട്ടത്തിനോ സാമ്പത്തിക നേട്ടത്തിനോ അന്യായമായ സാമ്പത്തിക നേട്ടത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നേട്ടത്തിനോ വേണ്ടി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 3 ബാധകമാകൂ. ആയതിനാൽ, അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നതിലും വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം..

8. മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് മാത്രം മതിയാകില്ലെന്നും, നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നു എന്നത് ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട രണ്ടാമത്തെയും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ വ്യവസ്ഥയാണെന്നും, "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരുക" എന്ന പ്രയോഗം വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചു. നിയമം പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷം പ്രതി ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അതിനാൽ, സുപ്രീം കോടതി നടത്തിയ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ ഭാവി ഫലത്തെക്കുറിച്ച് അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദം അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. നിലവിലെ കേസിൽ, അതോറിറ്റി പരിഗണിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു" എന്ന വ്യവസ്ഥ തൃപ്തികരമല്ലെന്ന് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിലവിലെ കേസിൽ, അപേക്ഷകനെതിരെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്, സംസ്ഥാനം 5 കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയും അപേക്ഷകനെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഒരു പരീക്ഷണ ഉത്തരവിനെയും ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശദാംശങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ക്ര. ന	എഫ്ഐആർ/ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ	ഐപിസിക്ക് കീഴിലെ കുറ്റകൃത്യം	ചാർജ് ഷീറ്റ് നമ്പർ
1	29/2019, ദഹേജ്	407,411,465,467,468,471,120	21.09.2019 ലെ

		(ബി)	*1128/2019*
2	*285/2018, സചിൻ*	*506 (2), 114*	*29.08.2018 ലെ 4349/18*
3	*26/2016, സചിൻ*	*326,323,114*	*27.06.2016 ലെ 36060/2016*
4	*22/2019, സചിൻ*	*506 (2). 114*	*12.12.2019 ലെ 6778/2019*
5	*382, സചിൻ*	*323,504, 506 (2)*	*25.12.18 ലെ 64157/20198*
6.	*അസിസ്റ്റൻറ് പൊലീസ് കമ്മീഷണറുടെ 03.03.2019 ലെ ഉത്തരവ് 03/2019*		

9. ഈ നിയമം 01.12.2019-ൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. അപേക്ഷകനെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അവസാന കുറ്റകൃത്യം 2019-ൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണ്. എഫ്ഐആർ. നമ്പർ 29/2019 (ഐറ്റം 1) പ്രകാരമുള്ള, കുറ്റപത്രം 21.01.2019 ൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത് നിയമം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ളതാണ്. ക്രമ നമ്പർ 6 ആയിട്ടുള്ള എഫ്ഐആർ നമ്പർ 14/209 ൽ ഐപിസി-യിലെ വകുപ്പ് 364(എ), 387, 120(ബി), 114 പ്രകാരം ചുമത്തിയിട്ടുള്ള കുറ്റകൃത്യം 2019 ലെ ക്രിമിനൽ മിസേലേനിയസ് ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 21872-ൽ പാസാക്കിയ 03.12.2019-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഈ കോടതി റദ്ദാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ, 27.11.2020-ൽ എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുമ്പോൾ അതോറിറ്റിക്ക് ഇത് പരിഗണിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം അപേക്ഷകൻ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും ചെയ്തിട്ടില്ല. ക്രമ നമ്പർ 6-ൽ, സംസ്ഥാനം 03.03.2019 തീയതിയിലുള്ള എക്സ്റ്റൻഷൻ ഓർഡർ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(സി) യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം പ്രതി ഒരു

സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങളുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കാവൂ എന്ന് സുപ്രീം കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, അപേക്ഷകനെതിരെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്റ്റേറ്റ് തെറ്റായ വഴിക്ക് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ അപേക്ഷകനെ കൂടുതൽ തടവിൽ വയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല.

10. രേഖയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം, കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ, ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഗൗരവം, പ്രതിയിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പങ്ക് എന്നിവ പരിഗണിച്ച്, തെളിവുകൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാതെ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ, അപേക്ഷകന് പതിവ് ജാമ്യം നൽകണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കോടതിക്കുള്ളത്. അപേക്ഷകൻ ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമാണെന്നോ അല്ലെന്നോയുള്ള അഭിപ്രായം ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു."

10. എതിർകക്ഷിയായ കുറ്റാരോപിതനെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച മുകളിൽ പറഞ്ഞ അപവദിത ഉത്തരവിൽ അതൃപ്തിയുള്ളതിനാൽ, ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം നിലവിലെ അപ്പീലുമായി ഈ കോടതി മുമ്പാകെ എത്തി..

അപ്പീൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജികൾ

11. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിലെ ന്യായവാദം പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്ന് സോളിസിറ്റർ ജനറൽ ശ്രീ തുഷാർ മേത്ത ശക്തമായി വാദിച്ചു കാരണം, 2015 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ തന്നെ പ്രസ്തുത ന്യായവാദം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു. 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതനെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത, മുകളിൽ പരാമർശിച്ച അഞ്ച് എഫ്ഐആറുകൾ, 2015 ലെ നിയമപ്രകാരം നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ കേസ് കൊണ്ടുവരാൻ പര്യാപ്തമാണെന്ന് ശ്രീ മെഹ്ത വാദിക്കുന്നു. 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(1)(ഇ) പ്രകാരം 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദം നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു' എന്ന പദപ്രയോഗമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു' എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചനം പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ, 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു' എന്ന് മാത്രമല്ലാ അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാകും. നിയമപ്രകാരം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെയാണ് പ്രസ്തുത പദം അർത്ഥമാക്കുന്നുവെന്നും പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളെയാണ് പ്രസ്തുത പദം അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നും ശ്രീ. മെഹ്ത വാദിക്കുന്നു. 'പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ' എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു' എന്ന പ്രയോഗം 2015 ലെ നിയമം

പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്തതായി പറയാവുന്ന പ്രവൃത്തിയെ കുറിച്ചാണ് എന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

12. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ നിലവിലെ കേസിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്ന സവിശേഷത, പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി എന്നതാണെന്നും അവർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അവർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതിന്റെ സൂചനയാണിതെന്നും ശ്രീ മെഹ്ത വാദിച്ചു. ആ വസ്തുതാപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി, 1999-ലെ മഹാരാഷ്ട്ര സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമം (ചുരുക്കത്തിൽ, 'ദിഎംസിഒസിഎ') പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം പ്രതി ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ, മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങളുടെയും കോടതി എടുത്ത നടപടികളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, എംസിഒസിഎയുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചതെന്ന് കാണാനാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

13. അവസാനമായി, *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) എന്നതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ന്യായവാദം സ്ഥിരീകരിച്ചാൽ, 2015-ലെ നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന്, അതായത് ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സംഘങ്ങളുടെ ക്രിമിനൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും തടസ്സമുണ്ടാകുമെന്ന് ശ്രീ മെഹ്ത വാദിച്ചു.

14. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ, ശ്രീ മെഹ്തയുടെ വാദം ഇതാണ്: *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധിനിയമത്തെ അന്തിമമായി കണക്കാക്കിയാൽ, 2015 ലെ നിയമത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള രണ്ട് കേസുകൾ 01.12.2019 ന് ശേഷം ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കെതിരെയോ ഒരു സംഘടിത സിൻഡിക്കേറ്റിനെതിരെയോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമേ 2015 ലെ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ആദ്യ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. നിർവചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ശിക്ഷാർഹമാക്കുന്നതിന്, ഒന്നിലധികം കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 2015 നിയമത്തിലെ 3 ഉം 4 ഉം വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന മൂന്നാമത്തെ കേസിൽ മാത്രമേ ഈ നിയമം പ്രയോഗിക്കാനാകൂ. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനം 2015 ലെ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് നേർ വിരുദ്ധമായിരിക്കും. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്ത് 2015 ലെ നിയമം 01.12.2019 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, ഒരു വ്യക്തിയോ സംഘമോ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി

മൂന്നാം തവണ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ സംസ്ഥാനം നിസ്സഹായതയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരും. ശ്രീ മെഹ്തയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, പുതിയ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷത്തിലാണ് 'തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം' നടന്നിരിക്കേണ്ടത്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 2015 ലെ നിയമം ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എല്ലാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ കുറ്റപത്രങ്ങളോ ശ്രദ്ധിച്ച് 2015 ലെ നിയമത്തിന് ഉടനടി പ്രാബല്യം നൽകുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല നിയമസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

15. മുകളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ അനുപാതം അതനുസരിച്ച് വിശദീകരിക്കണമെന്ന് സോളിസിറ്റർ ജനറൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു, 2015 ലെ നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ഈ വിഷയം ഒരു വിശാല ബെഞ്ചിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

<u>എതിർകക്ഷി-പ്രതിക്കായി സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ</u>

16. മറുവശത്ത്, എതിർകക്ഷി-പ്രതിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഈ അപ്പീലിനെ ശക്തമായി എതിർത്തു. ഹൈക്കോടതി അപവാദിത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ നിയമപരമായ ഒരു പിഴവും വരുത്തിയതായി പറയാനാവില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം ഹൈക്കോടതിക്ക് ബാധകമായതാണെന്നും കുറ്റാരോപിതനെ ജാമ്യത്തിൽ വിടുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധിനിയമം ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

17. സോളിസിറ്റർ ജനറൽ മുന്നോട്ടുവച്ച വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ, അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(1)- ന്റെ ലംഘനമാകുമെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നു. അതായത്, ഒരു കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട കൃത്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ ലംഘനം കണക്കിലെടുത്തല്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിയെയും ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് ശിക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ചുമത്താവുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ പിഴയ്ക്ക് വിധേയമാക്കരുതെന്നും ഈ അനുച്ഛേദം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

18. 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ, കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കാവുന്ന കുറ്റപത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ എന്ന് 2015 ലെ നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

19. സാരമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം പുതുതായി ഇല്ലെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ കുറ്റപത്രങ്ങൾ മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതായി പറയാനാകില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഫയൽ ചെയ്ത കുറ്റപത്രങ്ങൾ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന തരത്തിൽ അപ്പീൽവാദി-സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദത്തിൽ യാതൊരു കഴമ്പുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു വാദം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരെയും ദീർഘകാല തടവിന് ശിക്ഷിക്കാൻ പോലീസിന് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

20. മുകളിൽ പരാമർശിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിൽ കഴമ്പില്ലെന്നും അത് തള്ളിക്കളയണമെന്നും എതിർകക്ഷി-പ്രതിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

വിശകലനം

21. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കേട്ടതിന്റെയും രേഖകൾ പരിശോധിച്ചതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്ന ഒരേയൊരു ചോദ്യം *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു കോർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ച് എടുത്ത തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതും വിഷയം ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതുമാണ്.

2015 ലെ ഗുജറാത്ത് ഭീകരവാദ- സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമത്തിന്റെ അവലോകനം

22. 2015 ലെ ഗുജറാത്ത് ഭീകരവാദ- സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ നിയന്ത്രണ നിയമം എന്ന നീണ്ട പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, 'ഭീകര പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റുകളുടെ ക്രിമിനൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോ ആനുഷംഗികമോ ആയ കാര്യങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമമാണ്'. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനയിൽ നിയമസഭ ഇത്തരമൊരു നിയമനിർമാണത്തിലേക്ക് കടന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്:

ഒന്നാമതായി, കുറച്ച് വർഷങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം സമൂഹത്തിന് ഗുരുതരമായ ഭീഷണി ഉയർത്തുന്നു;

രണ്ടാമതായി, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ദേശീയ അതിർത്തികളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല;

മൂന്നാമതായി, കരാർ കൊലപാതകം, കൊള്ളയടിക്കൽ, കള്ളക്കടത്ത്, മയക്കുമരുന്ന് വ്യാപാരം, മോചനദ്രവ്യത്തിനായി തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകൽ, സംരക്ഷണ പണം ശേഖരിക്കൽ, കള്ളപ്പണം വെളുപ്പിക്കൽ, മറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന നിയമവിരുദ്ധ സമ്പത്താണ് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഇന്ധനം നൽകുന്നത്;

നാലാമതായി, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിയമവിരുദ്ധ സമ്പത്തും കള്ളപ്പണവും സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ പ്രതികൂല ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു;

അഞ്ചാമതായി, സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റുകൾ ദേശീയ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് വ്യാപിക്കുന്ന മയക്കുമരുന്ന് ഭീകരതയെ വളർത്തുന്ന തീവ്രവാദികളുമായി സഖ്യത്തിലെത്തുന്നു;

ആറാമതായി, ശിക്ഷാ, നടപടിക്രമ നിയമങ്ങളുടെയും വിധിന്യായ സംവിധാനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ നിലവിലുള്ള നിയമ ചട്ടക്കൂട് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തടയുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി;

ഏഴാമതായി, പ്രത്യേക നിയമം 'കർശനവും പ്രതിരോധപരവുമായ വ്യവസ്ഥകൾ' ഉപയോഗിച്ചാണ് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വയർ, ഇലക്ട്രോണിക് അല്ലെങ്കിൽ വാക്കാലുള്ള ആശയവിനിമയം തടസ്സപ്പെടുത്താനുള്ള അധികാരം ഉൾപ്പെടെ.

നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ, മൂന്ന് നിർവചനങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകണം:

a. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം (വകുപ്പ് 2(1)(ഇ));[1]

b. സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റ് (വകുപ്പ് 2(1)(എഫ്))[2] കൂടാതെ

c. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ (വകുപ്പ് 2(1)(സി)[3]

---

1 വകുപ്പ് 2(1)(ഇ) – "സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം" എന്നാൽ, പിടിച്ചുപറി, ഭൂമി കൈയേറ്റം, കരാർ കൊലപാതകം, സാമ്പത്തിക കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന സൈബർ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, വലിയ തോതിലുള്ള ചൂതാട്ട റാക്കറ്റുകൾ നടത്തൽ, സ്ത്രീക്കടത്ത്, വേശ്യാവൃത്തിക്കോ മോചനദ്രവ്യത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള റാക്കറ്റ് എന്നിങ്ങനെ ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായോ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ അക്രമം അല്ലെങ്കിൽ അക്രമ ഭീഷണി, അക്രമ സൂചന, ബലപ്രയോഗം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നിയമവിരുദ്ധ മാർഗങ്ങൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു വ്യക്തി ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ നടത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനവും തീവ്രവാദ പ്രവർത്തനവും എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

2 വകുപ്പ് 2(1)(എഫ്) – "സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റ്" എന്നാൽ ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ സംഘം എന്ന നിലയിൽ ഒറ്റയ്ക്കോ കൂട്ടായോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യക്തികളുടെ ഒരു കൂട്ടം.

3 വകുപ്പ് 2(1)(സി) – "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ" എന്നാൽ നിലവിലുള്ള നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതും, ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ നടത്തുന്നതും, അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആ കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പ്രവൃത്തിയാണിത്.

'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പ്രയോഗം തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. 'അർത്ഥം' എന്ന വാക്ക് ഇതിന് മുമ്പുള്ളതിനാൽ നിർവചനം സമഗ്രമായതാണ്. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

a. തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്;

b. ഒരു വ്യക്തി മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടൽ;

c. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിൽ അംഗമായി അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിൽ ഒറ്റയ്ക്കോ സംയുക്തമായോ വ്യക്തി പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം;

d. അക്രമത്തിന്റെ ഉപയോഗം അല്ലെങ്കിൽ അതു സംബന്ധിച്ച ഭീഷണി, സൂചന അല്ലെങ്കിൽ ബലപ്രയോഗം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നിയമവിരുദ്ധ മാർഗങ്ങൾ; കൂടാതെ

e. പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുന്ന വ്യക്തിക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ അനുചിതമായ സാമ്പത്തിക ആനുകൂല്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നേട്ടങ്ങൾ നേടുന്നതിന് വേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ കലാപം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ലക്ഷ്യമിടുക.

സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിർവചനം, അതിന്റെ ഘടകങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ, തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റ് എന്നീ രണ്ട് ആശയങ്ങൾ കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ആ രണ്ട് പദപ്രയോഗങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരൽ' എന്നതിന്റെ ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

a. നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ഈ പ്രവർത്തനം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം;

b. പ്രവൃത്തി മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കോഗ്നിസബിൾ കുറ്റകൃത്യമായിരിക്കണം;

c. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിൽ ഒറ്റയ്ക്കോ കൂട്ടായോ ഈ പ്രവൃത്തി നിർവഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം;

d. തൊട്ടുമുമ്പത്തെ പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രം യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കണം; കൂടാതെ

e. കുറ്റകൃത്യം കോടതി പരിഗണനയ്ക്ക് എടുത്തിരിക്കണം.

'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റ്' എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിലെ ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

a. രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യക്തികളുടെ ഒരു സംഘം;

b. ഒറ്റയ്ക്കോ കൂട്ടായോ, ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ സംഘമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ;

c. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ.

വകുപ്പ് 2(1)(സി)-യിൽ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്നത് നിർവചിക്കുമ്പോഴും വകുപ്പ് 2(1)(ഇ)-യിൽ 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്നത് നിർവചിക്കുമ്പോഴും, രണ്ടിലും 'ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമെന്ന നിലയിലോ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ' എന്ന പ്രയോഗം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിനെ നിർവചിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 2(1)(എഫ്) 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ' എന്നാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്.

വകുപ്പ് 3 സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിനുള്ള ശിക്ഷ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്[4]. വകുപ്പ് 3 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നവരെ' സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം അല്ലെങ്കിൽ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിനു മുന്നോടിയായുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കുന്നതിന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയോ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയോ വാദിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ ഉപവകുപ്പ് (2) ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗത്തെ ഒളിപ്പിക്കുകയോ മറച്ചുവെക്കുകയോ ഒളിപ്പിക്കാനോ മറച്ചുവെക്കാനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ ഉപവകുപ്പ് (3) ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായ ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും ഉപവകുപ്പ് (4) ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞതോ സമ്പാദിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും സ്വത്ത് കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നവരെ

---

4 വകുപ്പ് 3 – (1) ഒരാൾ ഭീകരപ്രവർത്തനമോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമോ ചെയ്താൽ,–
(i) അത്തരം കുറ്റകൃത്യം ആരുടെയെങ്കിലും മരണത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വധശിക്ഷയോ ജീവപര്യന്തം തടവോ ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതും പത്ത് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കാവുന്നതുമാണ്;
(ii) മറ്റേതെങ്കിലും കേസിൽ, അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവും അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കാവുന്നതുമാണ്.
(2) ഏതെങ്കിലും ഭീകരപ്രവർത്തനമോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഭീകരപ്രവർത്തനത്തിനോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിനോ ഉള്ളഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയോ ശ്രമിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ബോധപൂർവ്വം സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവ് ശിക്ഷയും അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കും.
(3) ഏതെങ്കിലും ഭീകരപ്രവർത്തനം നടത്തിയ വ്യക്തിക്കോ ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സംഘത്തിലെ അംഗത്തിനോ മനഃപൂർവ്വം അഭയം നൽകുകയോ അവരെ മറച്ചുവെക്കുകയോ അഭയം നൽകുന്നതിനോ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവ് ശിക്ഷയും അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കും.
(4) ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സംഘത്തിൽ അംഗമായ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവ് ശിക്ഷയും അഞ്ച് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കും.
(5) ഭീകരപ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്നോ ലഭിച്ചതോ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റ് ഫണ്ടുകൾ വഴി സമ്പാദിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും സ്വത്ത് കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കുറയാത്തതും എന്നാൽ ജീവപര്യന്തം തടവ് വരെ നീളാവുന്നതുമായ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കും, കൂടാതെ രണ്ട് ലക്ഷം രൂപയിൽ കുറയാത്ത പിഴയും ലഭിക്കും.

ഉപവകുപ്പ് (5) ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗത്തിന്റെ പേരിൽ കണക്കിലുൾത്ത സ്വത്ത് കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ വകുപ്പ് 4 ൽ പറയുന്നു.

23. ഒരു വ്യക്തി സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി കുറ്റം ചുമത്തുന്നതിനോ അയാളെ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായി കണക്കാക്കുന്നതിനോ, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ ഇനിപ്പറയുന്നവ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്:

(i) ഒരു പ്രവൃത്തി നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു,

(ii) അത് നിയമം മൂലം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതും

(iii) മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതുമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യമാകണം.

(iv) ഒറ്റയ്ക്കോ കൂട്ടായോ അത് നിർഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം.

(v) സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമെന്ന നിലയിലാകണം പ്രവർത്തനം, അതായത് ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റായോ സംഘമായോ ഉള്ളത് അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

(vi) (a) സമാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് (മുൻകാലങ്ങളിൽ) തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം.

(b) കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യം പരിഗണനയ്ക്ക് ഏടുത്തിട്ടുണ്ടാകണം

(vii) നിർവഹിക്കപ്പെട്ട പ്രവർത്തനം നടത്തിയത്:

(a) അക്രമം, അല്ലെങ്കിൽ

(b) അക്രമ ഭീഷണി, അല്ലെങ്കിൽ അക്രമ സൂചന

(c) ബലപ്രയോഗം അല്ലെങ്കിൽ

(d) മറ്റ് നിയമവിരുദ്ധ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ആകണം.

(viii) (a) സ്വയം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് അന്യായമായ സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ,

അല്ലെങ്കിൽ

(b) കലാപം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഉള്ളതാകണം.

24. 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ വിശകലനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, നിലവിൽ നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതും, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായോ അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലോ ഒറ്റയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടായി നിർവഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനമാകണം ഇത്, അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകണം.

2015 ലെ നിയമത്തിലെ ജാമ്യാപേക്ഷയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ

25. കുറ്റാരോപിതനെ ജാമ്യത്തിൽ വിടുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതന് അനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി തങ്ങളുടെ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയായിരുന്നു എന്നതിനാൽ, കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും മൂലം അത് ബാധിക്കപ്പെടല്ലെന്ന് ശ്രീ മെഹ്ത സമർത്ഥമായി വാദിച്ചു. എങ്കിലും 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാക്കിയ ഹൈക്കോടതി ജാമ്യ ഉത്തരവിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉയർന്നുവരുന്നത് എന്നതിനാൽ, ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിന്റെ തത്വങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

26. സ്റ്റേഷൻ ജാമ്യമില്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ജാമ്യം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ സാധാരണയായി കോടതികൾ കണക്കിലെടുക്കുന്ന പരിഗണനകൾ ഇവയാണ്:

(1) കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും;

(2) തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവം;

(3) കുറ്റാരോപിതനെ സംബന്ധിച്ച് സവിശേഷമായ സാഹചര്യങ്ങൾ;

(4) വിചാരണയിൽ കുറ്റാരോപിതന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പാക്കാനായേക്കില്ലെന്ന ന്യായമായ സാധ്യത;

(5) സാക്ഷികളെ കൈയേറ്റം ചെയ്യുമെന്ന ന്യായമായ ആശങ്ക;

(6) പൊതുജനങ്ങളുടെയോ സ്റ്റേറ്റിന്റെയോ വലിയ താൽപ്പര്യവും കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രസക്തമായേക്കാവുന്ന മറ്റ് സമാന ഘടകങ്ങളും.

27. എന്നിരുന്നാലും, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശാലമായ തത്വങ്ങൾക്ക് പുറമേ, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4)ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികളും ജാമ്യാപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കണക്കിലെടുക്കണം. പ്രസക്തമായ ആ വ്യവസ്ഥയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

> "*20.(4) കോഡിൽ പറയുന്നത് എന്തുതന്നെയായാലും, ഈ നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനായ ഏതൊരു വ്യക്തിയും കസ്റ്റഡിയിലാണെങ്കിൽ, ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമല്ലാതെ ജാമ്യത്തിലോ സ്വന്തം ബോണ്ടിലോ വിട്ടയക്കാൻ പാടില്ല, –*
>
> *(എ) അത്തരം മോചനത്തിനുള്ള അപേക്ഷയെ എതിർക്കാൻ പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് അവസരം നൽകിയിരിക്കണം; കൂടാതെ*
>
> *(ബി) പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർ അപേക്ഷയെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, പ്രതി അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതിന് കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും ജാമ്യത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും ചെയ്യാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ന്യായമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം.*"

28. ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്നതിന് ഹൈക്കോടതിക്കോ സെഷൻസ് കോടതിക്കോ ഉള്ള അധികാരം കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 439 പ്രകാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികൾക്ക് മാത്രമല്ല, 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20(4) പ്രകാരം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പരിമിതികൾക്കും വിധേയമാണെന്ന് ഉപവകുപ്പിലെ അലംഘനീയ ഖണ്ഡം വായിച്ചാൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് അവസരം നൽകുക എന്നതിനു പുറമേ, ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട മറ്റ് രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതി കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും ജാമ്യത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും ചെയ്യാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ന്യായമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെടണം. വ്യവസ്ഥകൾ സഞ്ചിതമാണ്, പരസ്പരം ബദലുകളായി പ്രയോഗിക്കാവുന്നവ അല്ല. പ്രതി കുറ്റക്കാരനാകാനിടയില്ലെന്ന ബോധ്യം ന്യായമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം. 'ന്യായമായ കാരണങ്ങൾ' എന്ന പ്രയോഗം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉള്ള കാരണങ്ങളേക്കാൾ ഉയർന്ന നിലയിൽ ഉള്ളതാണ്. ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതി കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഗണ്യമായ സാധ്യതയുള്ള കാരണങ്ങളെ ഇത് പരിഗണിക്കുന്നു. കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാകാനിടയില്ലെന്ന തരത്തിൽ വ്യവസ്ഥകളിൽ പറയുന്ന ന്യായമായ വിശ്വാസം രൂപീകരിക്കുന്നതിന്, പര്യാപ്തമായ വസ്തുതകളുടെയും

സാഹചര്യങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ, 2015 ലെ നിയമപ്രകാരം ജാമ്യം നൽകുന്നതിന് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമാണ്.

29. (2005) 5 എസ്സിസി 294-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്ന *രഞ്ജിത്സിംഗ് ബ്രഹ്മജീത്സിംഗ് ശർമ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് അനദർ* കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ കോടതിയുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകണം. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലെ 43, 44, 46 ഖണ്ഡികകൾ ഈ കോടതി ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

> *"43. ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യവും ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷം മാത്രം തടവു ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യവും തമ്മിൽ ഒരു വേർതിരിവും എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 21(4) കാണിക്കുന്നില്ല. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 24 പ്രകാരമാകാം കുറ്റാരോപിതന്റെ പങ്കാളിത്തമെങ്കിലും, മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ ഒരു വ്യക്തി തടവിൽ തുടർന്നാലും കോടതിക്ക് അയാളെ ജാമ്യത്തിൽ വിടാൻ വിലക്കുണ്ടെന്ന് ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഓരോ കേസും അതിന്റേതായ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഗണിക്കണം. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അയാൾ ഉൾപ്പെടുകയോ അതിന് പ്രേരണ നൽകുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തണം. .....*
>
> *44. ജാമ്യാപേക്ഷകൻ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന ഒരു പോസിറ്റീവ് കണ്ടെത്തലിൽ കോടതി എത്തിച്ചേരണമെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് വകുപ്പ് 21(4)-ന്റെ വാക്കുകൾ നയിക്കുന്നില്ലായെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനം നടത്തിയാൽ, ജാമ്യം നൽകേണ്ട കോടതി തന്നെ അപേക്ഷകൻ അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരണം. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, അപേക്ഷകന് എതിരായ ശിക്ഷാവിധി നേടുന്നത് പ്രോസിക്യൂഷനെ സംബന്ധിച്ച് അസാധ്യമായിരിക്കും. നിയമസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം അങ്ങനെയാകില്ല. എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 21(4) അതിനാൽ ന്യായമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം. കുറ്റവിമുക്തമാക്കലിന്റെയും ശിക്ഷ വിധിക്കലിന്റെയും ഉത്തരവുകളും വിചാരണ ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഏറെ മുമ്പ് ജാമ്യം അനുവദിക്കുന്ന ഉത്തരവും തമ്മിൽ കൃത്യമായ സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ അത് വ്യാഖ്യാനിക്കണം. അതുപോലെ, ജാമ്യം അനുവദിച്ചതിന് ശേഷം അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് കോടതി ഒരു കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും, ഭാവിയിൽ ഈ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിച്ചാകണം അത്, അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തെ കുറിച്ചാകരുത്.*

ഒരു കുറ്റാരോപിതന്റെ ഭാവി പെരുമാറ്റം പ്രവചിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതന്റെ മുൻകാല ചരിത്രം, അയാളുടെ പ്രവണതകൾ, അയാൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം, രീതി എന്നിവ കണക്കിലെടുത്ത് കോടതി ഈ വശം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

xxxv xxx xxx

46. തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തുകയല്ല, മറിച്ച് വിശാലമായ സാധ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുക എന്നതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ കോടതിയുടെ കടമ. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4)-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ കണക്കിലെടുത്ത് എംസിഒസിഎ പോലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, അന്വേഷണത്തിനിടെ കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ശേഖരിച്ച വസ്തുക്കൾ ശിക്ഷാവിധിക്ക് ന്യായീകരണമാകില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിനായി കോടതിക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള പരിശോധന നടത്തേണ്ടി വന്നേക്കാം. ജാമ്യം അനുവദിക്കുമ്പോഴോ നിരസിക്കുമ്പോഴോ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ സ്വാഭാവികമായും താൽക്കാലികമായിരിക്കും, അത് കേസിന്റെ മെറിറ്റിനെ ബാധിക്കുന്നതാകണമെന്നില്ല, അതിനാൽ, വിചാരണയിൽ ഹാജരാക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരു തരത്തിലും മുൻവിധിയില്ലാതെ കേസ് തീരുമാനിക്കാൻ വിചാരണ കോടതിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകും.

<u>സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം</u>

30. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി നമുക്ക് ഇപ്പോൾ പരിശോധിക്കാം. എന്നാൽ ഇതിലേക്ക് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, *പ്രഫുല്ല ഉദ്ധവ് ഷെൻഡെ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര,* 2008 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 1848: (2009) 2 എഐആർ ബോം ആർ 1 എന്ന കേസിലെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി പരിശോധിക്കണം, മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം ഈ വിധിയെ ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും അത് *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയുമായിരുന്നു.

31. *പ്രഹ്ലാദ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഹൈക്കോടതി കുറ്റാരോപിതർ വ്യക്തിഗതമായി സമർപ്പിച്ച ഒരു കൂട്ടം ക്രിമിനൽ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കി. എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3(4) പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അതിലെ പ്രതികൾ. ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള അപ്പീലുകളുടെ കൂട്ടത്തിലെ അപ്പീലുകളിലെ ഒരു അപ്പീൽ വാദിയായിരുന്നു *ശിവ എന്ന ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ.*

32. എംസിഒസിഎ-യുടെ വിവിധ വ്യവസ്ഥകൾ പരാമർശിച്ച ശേഷം ഹൈക്കോടതി, 2003 എഐഐ എംആർ (സി.ആർ.ഐ) 1506-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട *ജെയ്സിംഗ് അഷ്റിലാൽ യാദവ് ആൻഡ് അദേർസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് അനദർ* എന്ന കേസിൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച തങ്ങളുടെ സ്വന്തം തീരുമാനം പരിശോധിച്ചു. *പ്രഹ്ലാദ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ 42, 43 ഖണ്ഡികകൾ ഈ കോടതി ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്:

> *"42. 2003 എഐഐ എംആർ (സി.ആർ.ഐ) 1506-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ജെയ്സിംഗ് അഷ്റിലാൽ യാദവ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര കേസിനെ എപിപി ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്, പ്രസ്തുത കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് എംസിഒസി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുത പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു. കോടതി ഖണ്ഡിക 9-ൽ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചു:*
>
> > *"9. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ നിർവചനം നോക്കിയാൽ, നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നുണ്ടാകണമെന്നത് അതിന്റെ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്ന് കാണാനാകും., അതേസമയം ഒരു നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നതിന്, കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ നിലവിലുള്ള നിയമം നിരോധിച്ചതും വകുപ്പ് 2(ഡി)-യിൽ വ്യക്തമാക്കിയ സ്വഭാവമുള്ളതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങൾ പ്രതിക്കെതിരേ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി വ്യക്തമക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തൊട്ടു മുമ്പത്തെ പത്ത് വർഷ കാലയളവിൽ അപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം അതിനകം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതും വകുപ്പ് 2(ഡി)-യിൽ വ്യക്തമാക്കിയ സ്വഭാവമുള്ളതുമായ പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം എന്നത് പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള മുന്നുപാധികളിൽ ഒന്നാണ്."* (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു).

43. തുടർന്ന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(1) അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ചോദ്യം ചെയ്യൽ കോടതി പരിഗണിച്ചു. ഖണ്ഡിക 19-ൽ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"19. ഒരു പ്രവൃത്തിയെയോ പ്രവർത്തനത്തെയോ തന്നെ ഒരു നിയമത്തിനു കീഴിൽ കുറ്റകൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കുകയോ വിളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും അത്തരം പ്രവൃത്തിയെയോ പ്രവർത്തനത്തെയോ നിയമപ്രകാരം നടപടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നായി പരിഗണിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇതിലെ ആദ്യത്തെ സാഹചര്യം ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(1)ലെ നിബന്ധന നിറവേറ്റേണ്ടതുണ്ട്, എന്നിരുന്നാലും, രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, അത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലാണ്. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ആരോപിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മൂന്ന് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പത്ത് വർഷത്തെ കാലയളവിൽ കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങളെങ്കിലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന് തുടർച്ച ഉള്ളതായി പറയാൻ കഴിയില്ല. പത്ത് വർഷ കാലയളവ് എന്നത് 24-2-1999 ന് മുമ്പുള്ളതോ അതിനുശേഷമുള്ളതോ ആയ കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നതിലും തർക്കമില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തൊട്ടു മുമ്പത്തെ പത്ത് വർഷത്തിനിടയിൽ, പ്രസക്തമായ സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ പ്രതിക്കെതിരേ രണ്ട് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും കോടതി കേസെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 24-2-1999 നോ അതിനുശേഷമോ അത് തുടർന്നാൽ അതിനെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരലായി കണക്കാക്കാമെന്ന് ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 24-2-1999-ന് മുമ്പ് ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയെ പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി ഇത് ഒരിടത്തും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. 24-2-1999-ന് മുമ്പ് നടത്തിയ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തെ പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം ഇത് കുറ്റകൃത്യമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമപ്രകാരം അതിനകം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം എന്നതിനെ തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം ഒരു നടപടി എടുക്കുന്നതിനുമുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒന്നായി ഇത് കണക്കാക്കുന്നു. റാവു ശിവ് ബഹാദൂർ സിംഗിന്റെ കേസിലും സജ്ജൻ സിങ്ങിന്റെ കേസിലും സുപ്രീം കോടതി

നിർദ്ദേശിച്ച നിയമം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇത് അനുച്ഛേദം 20(1)-ന്റെ നിബന്ധനയെ യാതൊരു വിധത്തിലും ലംഘിക്കുന്നതായി പറയാനാവില്ല."

33. തുടർന്ന് ഹൈക്കോടതി, 2003-ലെ എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1061-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ v. സംസ്ഥാനം ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* കേസിൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി *പ്രഫുല്ല* (മേൽ പരാമർശം) കേസിന്റെ ഖണ്ഡിക 44-ൽ പരാമർശിച്ചു. *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ* (മുൻ പരാമർശം) കേസിൽ, എംസിഒസിഎ-യുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയാണ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഖണ്ഡിക 44, 45, 46 എന്നിവ ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

"*44. 2003-ലെ എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1061-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര കേസിൽ, എംസിഒസി നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തത് മറ്റൊരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പരിഗണിച്ചു. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ എന്നതിന് വകുപ്പ് 2(1)(ഡി)-യിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനത്തെ താഴെപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവച്ചുകൊണ്ട് ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു:*

> "*19. അടുത്തതായി 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്നതിന് വകുപ്പ് 2(1)(ഡി)-യിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, സമമല്ലാത്തവരെ തുല്യരായി കണക്കാക്കുന്നതിനാൽ അത് അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ ലംഘനമാണെന്ന് വാദിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്ന് വർഷമോ അതിൽ കൂടുതലോ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന പ്രത്യക്ഷമായ ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി വീണ്ടും ചെയ്യുന്നതിനെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരലായി ഈ വകുപ്പ് കണക്കാക്കുന്നു. ഒരു കുറ്റവാളിയായി അറിയപ്പെടുന്ന, എന്നാൽ ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ എതിരായി ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയെ ഇത് തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനമായി പരാമർശിക്കുന്നില്ല. പത്തു തവണ എതിരായി കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ ഈ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയായി ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. അതേസമയം, മൂന്ന് വർഷത്തെ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിക്ക് എതിരായി രണ്ടിൽ കൂടുതൽ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ നിർവചനം അയാളെ ബാധിക്കില്ല. അതിനാൽ നിർവചനം, വ്യക്തികളെ വിവേചനപൂർവം കണക്കാക്കുന്നു. അതായത്, അറിയപ്പെടുന്ന കുറ്റവാളിയാണെങ്കിലും ഒന്നിലധികം തവണ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ച് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വ്യക്തിയെ ഉൾക്കൊള്ളാതിരിക്കുകയും 10 തവണ തെറ്റായ*

കുറ്റം ചുമത്തലിന് വിധേയമാകുകയും കുറ്റങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്ന് കണ്ടെത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവയിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ. കുറ്റം ചുമത്തിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം, തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയായി ഈ നിർവചനം ഒരാളെ കണക്കാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ നിർവചനം ഏകപക്ഷീയമാണെന്നും അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമാണെന്നും കണക്കാക്കി അത് തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണ്. ഈ വാദങ്ങൾ ആദ്യ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ ആകർഷകമായി തോന്നുമെങ്കിലും, ആഴത്തിലുള്ള പരിശോധന ഈ വാദങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു."

45. ഈ നിർവചനത്തിനെതിരായ എതിർപ്പുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് കോടതി വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 25-ൽ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"25. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ എന്നതിന്റെ നിർവചനം അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ കൽപ്പന ലംഘിക്കുന്നതിനാൽ അത് റദ്ദാക്കപ്പെടാൻ അർഹമാണെന്ന ശ്രീ മനോഹറിന്റെ വാദം പരിശോധിക്കാം. വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അസമത്വമുള്ളവരെ തുല്യരായി കണക്കാക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ മാത്രം കുറ്റം ചുമത്തിയ വ്യക്തികളെ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരില്ല, മറിച്ച് നിരവധി കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തപ്പെടുകയും, യോഗ്യതയുള്ള കോടതി പിന്നീട് കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തിയെ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, പത്ത് കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കുറ്റകൃത്യം മാത്രം ചുമത്തി ശിക്ഷിച്ച വ്യക്തിയെ ഒഴിവാക്കുന്നത് തുല്യതയുടെ ലംഘനമാണ്. എന്നാൽ, ഈ നിർവചനം അനുസരിച്ച് അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനം വരുന്നില്ലാ എന്നതാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. നിർവചനം വീണ്ടും വായിച്ചാൽ, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യ സിൻഡിക്കേറ്റിലെ അംഗമായ ഒരാൾ നിയമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ആവർത്തിച്ച് ചെയ്യുന്നതിനെ അതായത് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷകാലയളവിൽ നിയമപരമായ അധികാരപരിധിയിലുള്ള കോടതിയിൽ ഒന്നിലധികം തവണ അയാൾക്കെതിരേ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയാണ് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരലായി നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളത്. തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം എന്താണെന്ന് നിർവചിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അത്തരം കുറ്റംചുമത്തലുകളുടെ കാര്യത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം എന്താണ് എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അത്തരം കുറ്റംചുമത്തൽ പരിഗണിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട്മാത്രം ശ്രീ മനോഹർ ആരോപിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വിവേചനത്തിന്

കാരണമാകില്ല. ഈ പ്രവൃത്തി എന്നത് തുടരുന്ന ഒരു നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം ആകണം. വ്യക്തതയോടെ നിർവചിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന ഒന്നിലധികം കുറ്റങ്ങൾ മുമ്പ് ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതും കോടതി അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ വ്യക്തിയെ കുറിച്ച് ഇത് പരാമർശിക്കുന്നു. മുമ്പ് അത്തരം പ്രത്യക്ഷ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം തവണ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണ് എന്നതാണ് പിന്നീട് അയാൾ ചെയ്യുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തെ തുടരുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനമാക്കുന്നത് എന്നതാണ് വസ്തുത. ഈ വകുപ്പ് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം എന്താണെന്ന് മാത്രമേ നിർവചിക്കുന്നുള്ളൂ. ആ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരു ശിക്ഷയും പരാമർശിക്കുന്നില്ല. ശിക്ഷയെ കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ, വിവേചനപൂർണമായ സമീപനമുണ്ടെന്ന വാദത്തിൽ കഴമ്പുണ്ടാകുമായിരുന്നു. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(1)(ഡി)-യെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ അത് അങ്ങനെയല്ലാത്തതിനാൽ, നിർവചനം അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമോ അവ്യക്തതയുള്ളതോ ആയി ഈ കോടതി കാണുന്നില്ല. ഈ വ്യവസ്ഥ അതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന എല്ലാവരോടും ഒരേ സമീപനം പുലർത്തുന്നുവെന്നും നിയമനിർമ്മാണം വിവേചനത്തിന്റെ പ്രവണതകൾ പ്രകടമാക്കുന്നില്ലെന്നും ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

46. ഖണ്ഡിക 27-ൽ കോടതി തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"27. ഭരണഘടനയിലെ തുല്യതാ വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന വാദത്തിൽ ഈ കോടതി കഴമ്പ് കാണുന്നില്ല, കാരണം കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടോ അതോ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ ഒന്നിലധികം തവണ കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരാളെ നിർവചനം ബാധിക്കുന്നു. കുറ്റം ചുമത്തിയതിനെ തുടർന്നുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ. ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ല. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുക എന്നാൽ എന്താണെന്ന് മാത്രമേ ഈ വ്യവസ്ഥ നിർവചിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ആദ്യമായാണോ കുറ്റം ചുമത്തുന്നത് അതോ പലപ്പോഴും കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കാണുന്നതിനായി മുൻ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ഒന്നിലധികം തവണ കുറ്റം ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നത് പരിശോധിക്കണമെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുറ്റം ചുമത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടോ എന്നത് കണക്കാക്കുന്നില്ല.

പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തിയുടെ മുൻകാല ചരിത്രം കാണുക എന്നതാണ്. ശിക്ഷിക്കുക എന്നതല്ല."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)"

34. അങ്ങനെ, *പ്രഫുല്ല* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ, *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ 19, 25, 27 ഖണ്ഡികകൾ യഥാക്രമം പരിശോധിച്ചു. എംസിഒസിഎ-യുടെ 3 ഉം 4 ഉം വകുപ്പുകളിൽ അന്തർലീനമായി മെൻസ്റിയ (ബോധ്യത്തോടെയുള്ള കുറ്റകൃത്യം) കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യവും ഇവിടെ പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്. 13 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവ ഒഴികെയുള്ള എംസിഒസിഎ വ്യവസ്ഥകൾ സാധുതയുള്ളതാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിക്കുകയും 13 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സംസ്ഥാന നിയമസഭയുടെ നിയമനിർമ്മാണ ശേഷിക്ക് അതീതമാണെന്ന് വിലയിരുത്തി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. എം.സി.ഒ.സി.എയുടെ വകുപ്പ്21 ലെ ഉപവകുപ്പ് (5)ൽ വരുന്ന 'അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം നടന്ന തീയതിയിലെ മറ്റേതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമുള്ള' എന്ന വാക്കുകൾ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമാണെന്നും അതിനാൽ അവ ഇല്ലാതാക്കണമെന്നും ബോംബെ ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു.

35. എംസിഒസിഎ-യുടെ 13 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള പരിധിവരെ, *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയെ മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. (2008) 13 എസ്സിസി 5- എന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ഭരത് ശാന്തി ലാൽ ഷാ ആൻഡ് അദേർസ്* കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് വകുപ്പ് 21-ലെ ഉപവകുപ്പ് (5)-ൽ നിന്ന് 'അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റേതെങ്കിലും ....' എന്നീ വാക്കുകൾ ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടാ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി വിധി ശരിവച്ചു. ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും എംസിഒസിഎ-യുടെ 13 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളുടെ വിഷയമായ, സംഭാഷണമോ ആശയവിനിമയമോ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഭരണഘടനാസാധുതയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. വ്യവസ്ഥകൾ അതിരുകടന്നതായി ഹൈക്കോടതി കണക്കാക്കിയ പരിധി വരെ മാത്രമേ ഈ കോടതി വിധി റദ്ദാക്കിയുള്ളൂ.

36. എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 2(1)(ഡി), (ഇ), (എഫ്), വകുപ്പ് 3, 4 എന്നിവയുടെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുത ശരിവച്ച ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ഭരത് ഷാ ഒരു ക്രോസ് അപ്പീലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ആ ചോദ്യത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് അവസരമില്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ,

സംഘടിത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, സംഘടിത ക്രൈം സിൻഡിക്കേറ്റ് എന്നിവയുടെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനങ്ങളിൽ അവ്യക്തതയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 2(1)(ഡി), (ഇ), (എഫ്), വകുപ്പ് 3, 4 എന്നിവയുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി പരിശോധിച്ച ശേഷം, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ ഭരണഘടനയുടെ പരിധിക്ക് പുറത്താണെന്ന് പറയാനാവില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയതിനെ ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നും, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ സാധുത ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ബോംബെ ഹൈക്കോടതി എടുത്ത വീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്താനായില്ലെന്നും ഈ കോടതി നിഗമനത്തിലെത്തി.

37. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുന്നതിന് ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ ശിക്ഷ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ, ശിക്ഷ നൽകുന്നതിൽ നിയമം വേർതിരിവ് നൽകിയെന്ന വാദത്തിന് കഴമ്പുണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്ന് ബോംബെ ഹൈക്കോടതി പ്രത്യേകമായി നിരീക്ഷിക്കുകയും ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് വിധിയിൽ അത് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്നതിനെ നിർവചിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ സാധുത ഹൈക്കോടതി ശരിവക്കുകയും ഈ കോടതി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയിൽ ശിക്ഷയെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ലാ എന്നതിനാലാണ്. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരൽ എന്നതിനെ നിർവചിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പരിമിതമായ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തിയുടെ മുൻകാലം മനസിലാക്കുക എന്നത് മാത്രമാണെന്നും, കുറ്റവാളിയെ ശിക്ഷിക്കുക എന്നതല്ലെന്നും *ഭാരത് ശാന്തിലാൽ ഷാ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ ഖണ്ഡിക 27-ൽ ഹൈക്കോടതി വ്യക്തമാക്കി. 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്നതിനെ മാത്രമല്ല, എംസിഒസിഎ-യിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് പദങ്ങളെയും വകുപ്പ് 2 നിർവചിക്കുന്നു. 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന നിയമലംഘനത്തിന്റെ നിർവചനമാണ് പ്രധാനം, വകുപ്പ് 2-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മറ്റ് പദങ്ങളുടെ നിർവചനങ്ങളല്ല. 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്ന പദവും 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദവും ഒരേ അർത്ഥമുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ നിയമസഭയ്ക്ക് രണ്ട് നിർവചനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ നൽകുകയോ ചെയ്യേണ്ടിവരില്ലായിരുന്നു, നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ എന്നതിന് മാത്രം നിർവചനം നൽകുകയും ആ പ്രവർത്തനം ശിക്ഷാർഹമാക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയായിരുന്നു. ഉപവകുപ്പ് (1) ന്റെ (ഡി), (ഇ) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിലെ നിർവചനങ്ങൾ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളിലൊന്ന് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു എന്നതാകണമെന്നാണ്, അതിനാൽ, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം എന്നത് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ എന്നതിനേക്കാൾ കൂടിയ ഒന്നാണ്.

38. തുടർന്ന് ഹൈക്കോടതി 47 മുതൽ 53 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"47. നിർവചനത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എതിർപ്പുകൾ കോടതി നിരസിച്ചു. എംസിഒസിഎ ബാധകമാക്കുന്നതിന് മുൻകാല കുറ്റപത്രങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ഒരു തുടർച്ച എന്ന നിലയിൽ ഒരു പ്രവൃത്തി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നത് നിർബന്ധമാണ്.

48. മുൻകാലങ്ങളിൽ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതിന്റെ തെളിവ് മാത്രം പോരാ എന്ന നിഗമനത്തെ ഇത് ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ആവശ്യകത മാത്രമാണിത്. മുൻകാല കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കുറ്റം ചുമത്താവുന്നതാണെങ്കിൽ അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(1)-ന്റെയും ഒരുപക്ഷേ അനുച്ഛേദം 20(2)-ന്റെയും (ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ സിആർപിസിവകുപ്പ് 300) നിബന്ധനകളെ ലംഘിക്കുമായിരുന്നു. സുപ്രീം കോടതിയുടെയും ഈ കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകളുടെയും ഈ വിധിന്യായങ്ങൾ അമർനാഥ് v. സ്റ്റേറ്റ് (2006) എഐഐ എംആർ (ക്രി) 407 : ((2006) 6 എഐആർ ബോം ആർ 120) പരിഗണിക്കുന്ന സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ മുമ്പാകെ പരാമർശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ വിഷയം കേവലമൊരു ഗണിത സമവാക്യമാണെന്ന് പണ്ഡിത സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിധിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത വിധിന്യായം ജെയ്സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് (2003 എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1506, ഭാരത് ഷാ v. സ്റ്റേറ്റ് 2003 എഐഐ എംആർ (ക്രി) 1061 എന്നീ കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങളുമായോ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകളുമായോ പൊരുത്തപ്പെടുന്നതല്ല, എന്നാൽ ആ വിധിന്യായങ്ങൾ പിന്തുടരാൻ ഈ കോടതി ബാധ്യസ്ഥമാണ്.

49. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20(2) ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന "വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും " എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങളിലേക്ക് കടക്കേണ്ടതില്ല. സിആർപിസി വകുപ്പ് 300 തന്നെ ഒരിക്കൽ വിചാരണ പൂർത്തിയാക്കിയ അതേ കുറ്റത്തിന് പുതിയ വിചാരണ നടത്തുന്നത് വ്യക്തമായി വിലക്കുന്നു. എംസിഒസിഒസിഎ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കോഡിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച പ്രയോഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന എംസിഒസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 21, സി.ആർ.പി.സിയുടെ വകുപ്പ് 300 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമല്ലാതാക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അപേക്ഷകരുടെ മുൻ ക്രിമിനൽ ചരിത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, യോഗ്യതയുള്ള കോടതികൾക്ക് മുമ്പാകെ അവർക്കു മേൽ അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണ

ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാണ്. അതിനാൽ അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നുവരുന്നില്ല.

50. 2006 എഐഐ എംആർ (ക്രി) 2804: ((2006) 6 എഐആർ ബോം ആർ 401) എന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പ @ പ്രകാശ് ഹരിഭാവു ലോണ്ടെ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് എംസിഒസി നിയമത്തിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു.

വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 10-ൽ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

> *"10. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്നതിന് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കണം, കൂടാതെ മൂന്ന് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങളെങ്കിലും തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പത്ത് വർഷത്തെ കാലയളവിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടരൽ നിഗമനം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. 1999 ന് ശേഷം എംസിഒസി നിയമ പ്രകാരം നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവർത്തനവും നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, 1999 ന് മുമ്പുള്ള മുൻകാല പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുൻകാല കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഒരു സഹായവും നൽകില്ലെന്ന് 2005 ലെ റിട്ട് പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 689 ലും മറ്റ് ഹർജികളിലും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് (ജസ്റ്റിസ് ആർ.എം.എസ്. ഖണ്ഡേപാർക്കർ, ജസ്റ്റിസ് പി.വി. കകാഡെ) നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് . എന്നാൽ 1999 ന് ശേഷം രണ്ടോ അതിലധികമോ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, തുടർച്ച കാണിക്കുന്നതിന് മുൻകാല പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഹർജിക്കാർക്കെതിരെ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തീയതിയിൽ, കരുതപ്പെടുന്ന പോലുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയും അവർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന തരത്തിൽ ശ്രീ പ്രധാൻ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങളോട് ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നില്ല. "*

51. 1999 ഫെബ്രുവരി 24 ന് മുമ്പ് ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ "സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം" ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം ഈ കുറ്റകൃത്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം അന്ന് നിയമപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ല, 1999 ഫെബ്രുവരി 24 ന് ശേഷമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പോലും "സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം" ആയി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്, എംസിഒസിഎ വകുപ്പ് 23 പ്രകാരം ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുകയും അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമാണ്. നിലവിലെ കേസുകളിലെ വസ്തുത അങ്ങനെയല്ല.

എംസിഒസിഎ പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ഗണ്യമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും ഇതിലില്ല. അംഗീകാരം തേടിയിട്ടുള്ള ക്രൈം നമ്പർ 37/01, 38/01 എന്നിവയിലെ നിയമലംഘനങ്ങൾ ഈ വിചാരണകളുടെ വിഷയമല്ല. ക്രൈം നമ്പർ 3007/2001 ഉം 3008/2001 ഉം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടത്തിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യവും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിന് ശേഷമാണ് ആയുധങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത്, അതിനാലാണ് ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയത്. തൽഫലമായി, തുടർച്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ പുതുതായി ഒരു ഗണ്യമായ കുറ്റകൃത്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ലായെങ്കിൽ, നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടർന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടരൽ" ഉണ്ടായിയെന്നോ പറയാനാകില്ല.

52. ശിക്ഷയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കാം. എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3 ഈ നിഗമനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തും. "അത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം ആരുടെയെങ്കിലും മരണത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ", സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം എന്ന കുറ്റം ചാർത്തലിന് വധശിക്ഷയോ ജീവപര്യന്തം തടവോ ഒരു ലക്ഷം രൂപ പിഴയോ ലഭിക്കുമെന്ന് ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ (i) ഉം (ii) ഉം ഖണ്ഡങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, പഴയ കുറ്റപത്രങ്ങൾ മാത്രം മതിയെന്നാണെങ്കിൽ, മുൻകാലങ്ങളിൽ കൊലപാതകക്കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടാലും ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, കാരണം മുമ്പ് ഒരു കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് പരിഗണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പ്രതി നമ്പർ 1/1 ആയ ശിവയ്ക്കെതിരെ എംസിഒസിഎ വകുപ്പ് 3(1)(i) പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്ന കുറ്റമായിരുന്ന പ്രത്യേക കോടതിയിലെ ജഡ്ജി ചുമത്തുമായിരുന്നത്, അല്ലാതെ എംസിഒസിഎ വകുപ്പ് 3(1)(ii) പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു കുറ്റവും ചുമത്തുമായിരുന്നില്ല, കാരണം ശിവയ്ക്കെതിരെ ഒരിക്കൽ കൊലപാതകക്കുറ്റം ചുമത്തി (ചാർട്ടിൽ ക്രമ നമ്പർ 9) എങ്കിലും അദ്ദേഹം കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിരുന്നു. മറ്റ് ഗുണ്ടാസംഘ അംഗങ്ങൾക്കും ഇത് ബാധകമാണ്.

(1997) 3 കറന്റ് ക്രിമിനൽ ജേണൽ 223-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ദിലീപ് സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് കേസിലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിച്ച്, മെഹൂദിനും മറ്റുള്ളവർക്കും വേണ്ടി വാദിച്ച അഭിഭാഷകനായ അഡ്വക്കേറ്റ് തിവാരി, കുറ്റപത്രം കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റബോധത്തിന്റെയോ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദിച്ചു. അതിനാൽ, വിവിധ കുറ്റപത്രങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ "അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ" എന്ന നിലയിൽ കാണാനാകില്ലെന്നും തത്ഫലമായി എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രതികൾക്കെതിരേ മുമ്പ് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട അത്തരം കുറ്റപത്രങ്ങളുടേതിൽ നിന്ന്

വ്യത്യസ്തമായതാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. മുൻകാല ക്രിമിനൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി എംസിഒസിഎ-യുടെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

53. ഇത് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദികൾ മുൻകാല ക്രിമിനൽ പ്രവർത്തനനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണെന്ന് പറയാവുന്ന തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി കാണിക്കാത്തതിനാൽ എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3(1) ബാധകമാക്കാനാകില്ല, അപ്പീൽവാദികൾ സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് പറയാനാവില്ല.

39. *അൽത്താഫ് ഇസ്മായിൽ ഷെയ്ഖ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര*, 2005 എസസിസി ഓൺലൈൻ ബോം 420 : 2005 ക്രി എൽജെ 3584 : (2006) 1 സിസിആർ 391 എന്ന കേസിലെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം തീരുമാനത്തെ *പ്രഫുല്ല* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഹൈക്കോടതി പരാമർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ഖണ്ഡിക 24 ൽ, ഹൈക്കോടതി പരാമർശിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്:

"*24. എംസിഒസി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 23, ഒരു അലംഘനീയ ഖണ്ഡത്തോടെയും കൂടുതൽ നിഷേധാത്മകമായ വാക്കുകൾ ചേർത്തും ആരംഭിക്കുന്നു. എംസിഒസി നിയമത്തിന് കീഴിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ തിരിച്ചറിയൽ നടത്തേണ്ടത് പതിവ് രീതിയിലായിരിക്കരുതെന്നും, മറിച്ച് ഈ നിയമം ബാധകമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വസ്തുതകളുടെയും ചുരുങ്ങിയത് ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ റാങ്കിൽ കുറയാത്ത റാങ്കുള്ള ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ബോധ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള നിയമസഭയുടെ നിഷ്കർഷ ഇത് വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഇത്. വാസ്തവത്തിൽ, എംസിഒസി നിയമപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എഫ്ഐആർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് അംഗീകാരം നൽകുന്നതിൽ പോലും അത്തരം ഉയർന്ന റാങ്കിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടത്. <u>എഫ്ഐആർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, അതിന് അംഗീകാരം നൽകുന്ന അധികാരി എംസിഒസി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ബാധകതയെ കുറിച്ച് ശരിയായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും എഫ്ഐആർ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട വ്യക്തിയോ വ്യക്തികളോ എംസിഒസി നിയമപ്രകാരം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇത് വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രതി സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്നോ അതിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തമുണ്ടെന്നോ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ബോധ്യപ്പെടണമെങ്കിൽ, പ്രതിയോ പ്രതികളോ എംസിഒസി നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ 1999*

ഫെബ്രുവരി 24-നോ അതിനുശേഷമോ നടത്തിയെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില മെറ്റീരിയലുകൾ അംഗീകാര അധികാരിയുടെ മുമ്പാകെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, എംസിഒസി നിയമപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറ്റകൃത്യം എന്ന് വിളിക്കണമെങ്കിൽ, അത് അനിവാര്യമായും 1999 ഫെബ്രുവരി 24 നോ അതിന് ശേഷമോ നിർവഹിച്ച പ്രവൃത്തിയാകണം. 1999 ഫെബ്രുവരി 24 ന് മുമ്പുള്ള കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ആ പ്രവർത്തനമെങ്കിൽ, എംസിഒസി നിയമപ്രകാരം അത് ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, എന്നിരുന്നാലും ആ പ്രവർത്തനം പ്രസക്തമായ സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ള മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായിരിക്കാം....”

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

40. അങ്ങനെ, എംസിഒസിഎ വ്യക്തമാക്കുന്ന നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ 1999 ന് ശേഷം നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 1999 ന് മുമ്പുള്ള മുൻകാല പ്രവർത്തനങ്ങളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഏതെങ്കിലും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് അത്തരം മുൻകാല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു സഹായവും ചെയ്യില്ലായെന്ന വീക്ഷണം തങ്ങളുടെ മുൻകാല വിധിന്യായങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ചു. കൂടാതെ, 1999 ന് ശേഷം രണ്ടോ അതിലധികമോ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, തുടർച്ച കാണിക്കുന്നതിന് മുൻകാല പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

41. ബോംബെയിലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിയിൽ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ച മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ പ്രസ്തുത വിധിയെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം) എന്ന പേരിലുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ ഇത് കലാശിച്ചു.

42. ഈ കോടതി നടത്തിയ പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രസ്തുത വിധിയിൽ യഥാക്രമം 9, 10, 11 ഖണ്ഡികകളിലായി നൽകിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോൾ ഈ കോടതി പരിശോധിക്കാൻ പോകുന്നു:

“9. 2001 ലെ 37, 38 ക്രൈം നമ്പറുകളിലെ ഐപിസി പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും ആയുധ നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയെന്നതും, 2002 ലെ എംസിഒസിഎ ക്രൈം നമ്പറുകളായ 1, 2 എന്നിവയിൽ ആയുധ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 നോടൊപ്പം ചേർത്തുവായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 4 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യത്തിന് പോലും വിചാരണ കോടതി അവരെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയെന്നതും ഹൈക്കോടതി കണക്കിലെടുത്തു, എംസിഒസിഎ നിയമം

പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള പത്തുവർഷത്തിനിടെ പ്രതികൾക്കെതിരേ കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നതും കോടതി അത് പരിഗണിച്ചിരുന്നു എന്നതും മാത്രമാണ് ശേഷം ബാക്കിയായിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചുവെന്നതോ അത് കോടതി പരിഗണിച്ചുവെന്നതോ കൊണ്ട് മാത്രം എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. കാരണം, മുൻ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രതികളുടെ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകണമെന്നത് നിയമത്തിലെ ഒറ്റ വ്യവസ്ഥ മാത്രമാണിത്, പക്ഷേ എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ശിക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ പാലിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു ആവശ്യകതയല്ലാ ഇത്. പ്രതികൾ "നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച" എന്ന നിലയിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തു എന്നതാണ് അതിന് തുല്യമോ അതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതോ ആയ നിബന്ധന. നിലവിലെ കേസിലെ സാഹചര്യം പോലെ, ആ നിബന്ധന നിറവേറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ എങ്കിൽ എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം പ്രതികളെ ശിക്ഷിക്കുന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കുന്നില്ല. ആ ന്യായവാദം ഒരു ബലഹീനതയും അനുഭവിക്കുന്നില്ലാ എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം.

10. പ്രതികൾക്കെതിരെ മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത മാത്രമായി പര്യാപ്തമായതല്ല. ഹൈക്കോടതി ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, എംസിഒസിഎ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നടത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ പ്രതികൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക, കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുക, യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുക്കുക എന്നിവ എംസിഒസിഎ യുടെ വകുപ്പ് 3 നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നാണ്. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരലാണ് രണ്ടാമത്തെയും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ആവശ്യകത. എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം പ്രതി ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ, മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങളുടെയും യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം അയാൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി പറയാൻ കഴിയൂ.

11. നിലവിലുള്ള കേസിൽ, പ്രതികൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിനുശേഷം അവർക്കെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 2001 ലെ 37, 38 എന്നീ ക്രൈം നമ്പറുകളിൽ പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയത്, അവർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ അവർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2002 ലെ 1, 2 ക്രൈം നമ്പറുകളിൽ പോലും ആയുധ

നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി എന്നതു മാത്രമല്ല, ആ കുറ്റവിമുക്തരാക്കലിനെതിരെ സംസ്ഥാനം ഒരു അപ്പീലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കണം. എംസിഒസിഎ പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ രണ്ടാമത്തെ ഘടകം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, മുൻകാല കുറ്റപത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം എംസിഒസിഎയുടെ വകുപ്പ് 3 നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചത് ശരിയാണ്. എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം പ്രതികൾ നേട്ടത്തിനോ സാമ്പത്തിക നേട്ടത്തിനോ അന്യായമായ സാമ്പത്തിക നേട്ടത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് നേട്ടത്തിനോ വേണ്ടി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 3 ബാധകമാകൂ. ആയതിനാൽ, അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നതിലും വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം..

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

43. അത്തരത്തിൽ, എംസിഒസിഎ പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് രണ്ട് അവശ്യ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി വീക്ഷിച്ചു. ഒന്നാമതായി, പ്രതി മുൻകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കേസുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യൽ, കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കൽ, യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുക്കൽ എന്നിവ നടന്നിരിക്കണം എന്നതാണ്. നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടരൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തേത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം പ്രതി ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്താൽ മാത്രമേ, മുൻ കുറ്റപത്രങ്ങളുടെയും യോഗ്യതയുള്ള കോടതി കേസ് എടുത്തതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എംസിഒസിഎ-യുടെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി പറയാൻ കഴിയൂ.

44. മുമ്പത്തെ രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയെന്നതിൽ *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ, തർക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത് പരിഗണിച്ച കോടതി, എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം പ്രതികൾ ചെയ്തുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചു, കാരണം അവർക്കെതിരെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച' സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി പ്രതി ചെയ്തിരിക്കണം എന്നതാണ്

പ്രസക്തമായതെന്നും എംസിഒസിഎ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന് ശേഷം പ്രതികൾ ഒരു സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തിയാൽ മാത്രമേ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുവെന്ന് പറയാൻ കഴിയൂവെന്നും ഹൈക്കോടതി അസന്ദിഗ്ധമായി നിരീക്ഷിച്ചു.

45. 2015 ലെ നിയമത്തിലെ കർശനമായ വ്യവസ്ഥകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ വളരെ കാർക്കശ്യത്തോടെ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ കർശനമായി പാലിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും എതിർകക്ഷി-പ്രതിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദം ശരിയായതാണ്. ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കാനും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ അപകടപ്പെടുത്താനും അസ്ഥിരപ്പെടുത്താനും സാധ്യതയുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഘടിത ക്രിമിനൽ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായാണ് 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനായി കർശന നടപടികൾ നിയമം മുന്നോട്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അന്വേഷണത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ഒരു പൗരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഇത് അയാൾക്ക് ജാമ്യം ലഭിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസകരമാക്കുന്നു. തെളിവുകളും ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, തുടക്കം മുതലുള്ള അന്വേഷണം 2015 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി കർശനമായി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. (കാണുക: (2007) 4 എസ്സിസി 171-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്ന *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര ആൻഡ് അനദർ v. ലളിത് സോമദത്ത നാഗ്പാൽ ആൻഡ് അനദർ*)

46. നിയമം മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വസ്തുനിഷ്ഠമായ അവകാശങ്ങൾക്ക് പ്രാബല്യവും സംരക്ഷണവും നൽകുന്ന തരത്തിൽ, വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിയമത്തെ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്നത് വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു മാർഗമാണ്. നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകളുടെ നേരർത്ഥത്തിലേക്ക് നിയമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതാണ് കർശനമായ വ്യാഖ്യാനം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 'ഒരു നിയമത്തിൽ വാക്കുകളിലൂടെ വ്യക്തമായി വിവരിക്കാത്ത കേസുകളോ പ്രവൃത്തികളോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനായി ആ നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകളിലേക്ക് അവയെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനെ കർശനമായ വ്യാഖ്യാനം നിരാകരിക്കുന്നു'.

47. എഐആർ 1954 എസ്സി 496-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട *തോലാറാം റെലുമൽ ആൻഡ് അനദർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബോംബെ സ്റ്റേറ്റ്* കേസിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് മഹാജൻ പ്രഖ്യാപിച്ച ചട്ടം ഇപ്രകാരമാണ്: "സാധ്യവും ന്യായയുക്തവുമായ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഒരു ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക്

നൽകാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയെ ശിക്ഷയിലേക്ക് വിടുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തേക്കാൾ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തെ കോടതി കണക്കിലെടുക്കണം. നിയമസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി നിയമസഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം നീട്ടാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമില്ല...". ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു നിയമ വ്യവസ്ഥയെ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നത് സ്ഥാപിതമായ വ്യാഖ്യാന തത്വമാണെന്ന് (2005) 1 എസ്സിസി 368-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ത്സാർഖണ്ഡ് ആൻഡ് അദേഴ്സ് v.അംബേ സിമന്റ്സ് ആൻഡ് അദേഴ്സ്* കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചു. കൃത്യമായി നിയമം പാലിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് ഒരു ശിക്ഷാ നിയമം കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാന ചട്ടം. ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അനുമാനങ്ങൾക്കോ വിലയിരുത്തലുകൾക്കോ പങ്കില്ല. നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി അവ കർശനമായി വ്യാഖ്യാനിക്കണം. സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി ഒന്നും കാണാനാകില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, എന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കോടതികൾ നേക്കേണ്ടതില്ല, പകരം യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് അവർ നോക്കേണ്ടത്.

48. കുറ്റാരോപിതനെ ആദ്യമായി പ്രത്യേക കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയോ ഒഴിവാക്കലോ 2015 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 01.12.2019 ന് ശേഷം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കോടതിക്കുള്ളത്,. *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* കേസിൽ വിധിച്ചതിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണിത്.

49. എംസിഒസിഎ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയെ, 1999 ലെ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി കാണുമെന്ന് അതിലെ 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചനമോ 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്ന പദമോ അതിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയോ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നില്ലായെന്നും , 1999 ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയ 24.02.1999 മുമ്പ് നടന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യവുമായും അതിലെ ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് ബന്ധമില്ലായെന്നും *ജെയ്സിംഗിന്റെ* കേസിൽ ബോംബെയിലെ ജുഡീഷ്യൽ ഹൈക്കോടതി എടുത്ത വീക്ഷണത്തോട് ഈ കോടതി യോജിക്കുന്നു.. എന്നിരുന്നാലും, 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചന ഖണ്ഡമായ 2(1)(ഡി)-യിൽ ' തൊട്ടുമുമ്പത്തെ പത്തുവർഷ കാലയളവ്' എന്ന പ്രയോഗം പരാമർശിക്കുന്നതിലൂടെ, 1999-ലെ നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ 1999-ലെ നിയമപ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 2015-ലെ നിയമത്തിനും ഇതേ തത്വം ബാധകമാകും.

50. ഒരു പ്രവൃത്തിയെയോ പ്രവർത്തനത്തെയോ തന്നെ ഒരു നിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ കുറ്റകൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കുകയോ വിളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും അത്തരം പ്രവൃത്തിയെയോ പ്രവർത്തനത്തെയോ നിയമപ്രകാരം നടപടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യകതകളിൽ ഒന്നായി പരിഗണിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസമുണ്ട്. സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ആരോപിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മൂന്ന് വർഷം തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പത്ത് വർഷത്തെ കാലയളവിൽ കുറഞ്ഞത് രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങളെങ്കിലും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന് തുടർച്ച ഉള്ളതായി പറയാൻ കഴിയില്ല. പത്ത് വർഷ കാലയളവ് എന്നത് 24-2-1999 ന് മുമ്പുള്ളതോ അതിനുശേഷമുള്ളതോ ആയ കാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നതിലും തർക്കമില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തൊട്ടു മുമ്പത്തെ പത്ത് വർഷത്തിനിടയിൽ, പ്രസക്തമായ സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ പ്രതിക്കെതിരേ രണ്ട് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും കോടതി കേസെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 24-2-1999 നോ അതിനുശേഷമോ അത് തുടർന്നാൽ അതിനെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരലായി കണക്കാക്കാമെന്ന് ഇത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു..24-2-1999-ന് മുമ്പ് ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയെ പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യമായി ഇത് ഒരിടത്തും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. 24-2-1999-ന് മുമ്പ് നടത്തിയ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തെ പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം ഇത് കുറ്റകൃത്യമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമപ്രകാരം അതിനകം കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റപത്രങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം എന്നതിനെ തുടർച്ചയായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം ഒരു നടപടി എടുക്കുന്നതിനുമുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒന്നായി ഇത് കണക്കാക്കുന്നു.

51. കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷത്തിനിടെ ഉള്ള ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങളിലൂടെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച തെളിയിക്കുന്നതിനു പുറമേ, അതിന്റെ തുടരലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രവൃത്തി കൂടി പുതുതായി ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' ചുമത്താനാകൂവെന്നത് *ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ കോർഡിനേറ്റ് ബെഞ്ച് നൽകിയ വിധിന്യായം നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്കൊപ്പം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, വ്യക്തമാണ്. ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കോടതി ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്:

(a) 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്നത് 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്നതിന്റെ പര്യായമാണെങ്കിൽ, രണ്ട് വ്യത്യസ്ത നിർവചനങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

(b) സാമ്പത്തിക നേട്ടം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അക്രമം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ പറയുന്നില്ലായെന്നും, പക്ഷേ 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' എന്നതിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഇത് സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നുവെന്നും നിർവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ കാണാനാകും.

(c) വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായി കണക്കാക്കുന്നത് 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' ആണ്, 'നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം തുടരൽ' അല്ല.

(d) 'സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം' ചുമത്തേണ്ടത് ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങളെ മാത്രം കണക്കിലെടുത്താണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 3(1)(i), 3(1)(ii) എന്നിവയിൽ മരണത്തിൽ കലാശിക്കുകയോ മറ്റ് അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ വർഗ്ഗീകരിച്ചിരിക്കുമ്പോളുള്ള വാക്യഘടന മറ്റൊരു തരത്തിൽ ആകുമായിരുന്നു. അതായത്, 'അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് മരണത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ' എന്നായിരിക്കും നൽകേണ്ടത്, കാരണം നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടരലിന് ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ, വകുപ്പ് 3(1) ലെ 'അത്തരം കുറ്റകൃത്യം' എന്ന പരാമർശം ഒരു പ്രത്യേക പ്രവൃത്തിയെയോ ഒഴിവാക്കലിനെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(e) *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര v. ഭാരത് ശാന്തി ലാൽ ഷാ* (മേൽ പരാമർഷം) കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, ഒന്നിലധികം കുറ്റപത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിലൂടെ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച തെളിയിക്കുന്നത് സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഘടകങ്ങളിലൊന്നാണ്, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കുറ്റാരോപിതന്റെ മുൻകാല ചരിതം അറിയുക എന്നതാണ്, യഥാക്രമം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യൽ എന്നതിനെ നിർവചിക്കുകയും ശിക്ഷ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വകുപ്പ് 2(1)(ഇ)-യുടെയും വകുപ്പ് 3 ന്റെയും ഘടകങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റ് വസ്തുതകളുടെ തെളിവില്ലാതെ കുറ്റം സ്ഥിരീകരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം ഇതിനില്ല.

(f) നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം സംഘടിത കുറ്റകൃത്യത്തിന് തുല്യമായ എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയോ ഒഴിവാക്കലോ നടന്നിട്ടുണ്ടാകണം, ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനെ ആദ്യമായി പ്രത്യേക കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു (അതായത് മറ്റെവിടെയെങ്കിലും വിചാരണ ചെയ്തിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല).

(g)എംസിഒസിഎ ചുമത്തിയതിന് ശേഷം ഒരാൾ നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവർത്തനവും നടത്താത്ത സാഹചര്യമാണ് *ശിവ അഥവാ ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ* കേസിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തത്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രസ്തുത നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് അയാൾ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ പോലും, പ്രസ്തുത നിയമപ്രകാരം അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആ വ്യക്തി നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുകയും ആ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതിന് ശേഷം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, പ്രസ്തു നിയമപ്രകാരം ആ വ്യക്തിയെ ആ കുറ്റകൃത്യത്തിന് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയും. പ്രസ്തുത നിയമം നിലവിൽ വന്നതിന് ശേഷം ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് നിർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് അയാൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, അയാൾ നിയമവിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനം തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം കോടതി പരിഗണിച്ച രണ്ട് പ്രവൃത്തികൾ അയാൾ ചെയ്യുന്നത് വരെ സംസ്ഥാനം കാത്തിരിക്കണമെന്ന് പറയാനാവില്ല. ഈ കോടതി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്ന 2015 ലെ നിയമത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതേ തത്വം ബാധകമാകും.

52. ഈ വിഷയത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള വീക്ഷണം അനുസരിച്ച്, ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ ഒരു പുനഃപരിശോധനയും ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. ശിവ ഏലിയാസ് ശിവാജി രാമാജി സോനാവാനെ (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായം നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ വിശദീകരണമാണ്.

53. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശദീകരണത്തോടെ, അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി.